

med, at de store Indtægter vilde holde sig. Naar Overskuddet i Sæsonen 1905—06 blev saa betydeligt ringere end i de andre Sæsoner, beror dette for en stor Del i Teatrets ringere Forestillingsantal paa Grund af Landesorgen.

Det maa da siges, at Forsøget med Femaarsperioden har givet et i hvert Fald pekuniært gunstigt Resultat. Thi selv om Periodens sidste Sæson skulde falde uheldig ud, vil det eventuelle Uheld neppe formaa at opluge den reserverede Kapital, saa at Perioden efter al rimelig Beregning vil fastslaa, at Teatret med den Understøttelse, som Staten har givet det, har kunnet klare sig selv.

Der kunde da synes at være al Anledning til at anbefale en Fortsættelse af den Ordning, som Lov af 13. Marts 1903 foreløbig skaffede Teatret, for derigennem at konsolidere den for Fremtiden. Saafremt her var Tale om en Institution, hvis Sag i alt væsentligt var uddebatteret, saa snart den pekuniære Side af den var i Orden, vilde en saadan Anbefaling sikkert ogsaa være en Selvfølge. Men her staar Interesser paa Spil, som har Betydning for dansk Kultur, og deres Ve og Vel kan en Talrække ikke afgøre. Her er Pligt til at undersøge, om ogsaa Betingelserne for Teatrets aandelige Trivsel holder Maal med de gode materielle Resultater, om saa at sige disse sidste gaar Haand i Haand med en Blomstring af „den danske Skueplads“.

Inden der gøres Forsøg paa at svare herpaa, bør det fremhæves, at Teatrets Opgave som Kulturmagt først og fremmest bunder i Forpligtelser til at værne om det nationale Skuespil, baade klassisk og nyt. Det er Holberg, der har grundlagt Teatret; det er for dansk Skuespilkunst og for dansk Skuespildigtning, at Huset paa Kongens Nytorv først og fremmest er rejst. Spørgsmaalet kan da præciseres derhen: Betyder Teatrets øjeblikkelige materielle Blomstring en Opgang i det danske Skuespils Vilkaar, eller, for at give Spørgsmaalet en fastere, mere aktuel Karakter: Har de gode pekuniære Resultater, som Femaarsperioden kan opvise, overflødiggjort eller i hvert Fald forringet Trangen til en ny Talescene?

2.

Lad os atter raadspørge Tallene. Der er to Kilder, af hvilke Teatret i de senere Aar har øst sit Overskud.

Den første af disse bliver man klar over, naar man undersøger nedenstaaende Talstørrelser, som angiver den aftenlige Gennemsnitsindtægt i de 4 sidste Sæsoner henholdsvis for Skuespillets og Operaens Vedkommende.

	1903—04.	1904—05.	1905—06.	1906—07.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Skuespil....	2,640	2,644	2,534	2,611
Opera	2,671	3,025	3,167	3,531

Med paafaldende Styrke taler disse Tal om Operaens voksende Tiltrækningskraft. Og at her ikke er Tale om tilfældige Aarsager, vil ses af følgende Opgivelse fra de foregaaende 4 Sæsoner, 1899—1903.

	1899—1900.	1900—1901.	1901—02.	1902—03.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Skuespil....	2,316	2,227	2,415	2,472
Opera	2,677	3,001	2,911	2,880